

Cauza C-22/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

14 ianuarie 2021

Instanța de trimitere:

Supreme Court (Irlanda)

Data deciziei de trimitere:

12 ianuarie 2021

Recurenți:

SRS

AA

Intimat:

Minister for Justice and Equality

SUPREME COURT [CURTEA SUPREMĂ]

[*omissis*]

**ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ARTICOLUL 267 DIN TRATATUL PRIVIND
FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE ȘI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE
SESIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE**

[*omissis*]

ÎNTRE

S R S Ș I A A

RECURENȚI

ȘI

**MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY [MINISTRUL JUSTIȚIEI ȘI
EGALITĂȚII]**

INTIMAT

**ORDONANȚA DIN 12 IANUARIE 2021 PRIVIND SESIZAREA CURȚII
DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE ÎN CONFORMITATE CU
ARTICOLUL 267 DIN TRATAT**

[OR. 2] [*omissis*] [Aspecte procedurale naționale]

[*omissis*] [Se] pare că, în soluționarea aspectelor disputate de părți în contextul prezentei cereri, se ridică întrebări privind interpretarea corectă a anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii, și anume a articolului 3 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora **[OR. 3]** (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

[SUPREME] COURT A DECIS SĂ ADRESEZE Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare, astfel cum sunt prezentate în cadrul deciziei de trimitere menționate:

1. Noțiunea de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii, astfel cum este utilizată la articolul 3 din Directiva 2004/38/CE, poate fi definită astfel încât să aibă o aplicabilitate universală în întreaga Uniune și, în caz afirmativ, care este această definiție?
2. În cazul în care acest termen nu poate fi definit, potrivit căror criterii judecătoria trebuie să analizeze probele astfel încât instanțele naționale să poată decide în conformitate cu o listă stabilită de factori cine are sau nu are calitatea de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii în scopul liberei circulații?

ȘI DISPUNE suspendarea judecării prezentului recurs până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a unei decizii preliminare asupra întrebărilor menționate sau până la adoptarea unor noi dispoziții.

[*omissis*]

[OR. 4] [omissis] Supreme Court

[omissis]

Ordonanța [Supreme] Court având ca obiect adresarea anumitor întrebări referitoare la interpretarea dreptului Uniunii Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene**Introducere**

- 1 Problema specifică cu care a fost sesizată Supreme Court în cadrul prezentei proceduri se referă la sensul care trebuie atribuit definiției sau descrierii persoanei care este „membru al gospodăriei” unui cetățean al Uniunii, astfel încât, în cazul în care cetățeanul respectiv se deplasează în altă țară a Uniunii, persoanei sau persoanelor celorlalte, în calitate de cetățeni din afara Uniunii, să li se faciliteze posibilitatea de a-l însoți în cadrul libertății de circulație a cetățeanului Uniunii. Prin urmare, prezenta cerere de decizie preliminară s-a axat pe sensul noțiunii de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii din perspectiva dreptului Uniunii Europene, precum și pe definiția sau descrierea potrivit căreia, în temeiul Regulamentului din 2006 privind libera circulație a persoanelor în Comunitățile Europene [European Communities (Free Movement of Persons) (no 2) Regulations 2006] (instrumentul statutar nr. 656 din 2006), și anume regulamentul național, care, la rândul său, transpune Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56), ministrul evaluează dacă o persoană este un „membru de familie autorizat” al unui cetățean al Uniunii pentru a analiza dacă îi va acorda sau nu un permis de ședere. **[OR. 5]**
- 2 Irlanda a transpus în mod corect directiva în dreptul intern prin regulamentul național. Singurele diferențe țin de nomenclatură și sunt nesemnificative. Prin urmare, prezenta cerere de decizie preliminară se concentrează pe contextul relevant, pe directivă, și expune apoi întrebările la care Supreme Court ar dori să primească un răspuns din partea Curții.

Context

- 3 Prezenta procedură are la bază deplasarea lui S R S, originar din Pakistan, cetățean britanic din anul 2013, în Irlanda. La puțin timp după ce s-a mutat acolo, acestuia i s-a alăturat, fără viză, vărul său primar, domnul A, resortisant pakistanez, a cărui viză de studii în Marea Britanie cu valabilitate de patru ani tocmai expirase. Întrucât este posibil ca o definiție precisă a noțiunii de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii în scopul liberei circulații să nu poată fi

stabilită cu ușurință, dar un ansamblu de criterii stabilite de Curte în vederea aplicării la nivelul întregii Uniuni ar constitui o modalitate mai adecvată de conturare a acesteia, este necesar să se facă referire, în mod detaliat, la situația de fapt care stă la baza prezentei cauze.

- 4 Este necesar să se identifice părțile. Intimații sunt factorii competenți din statul membru care au sarcina de a facilita deplasarea în Irlanda a unui membru al unei gospodării a unui cetățean al Uniunii pentru a se muta dintr-o țară a Uniunii Europene, Marea Britanie, în alta, Irlanda. Recurenții sunt un cetățean britanic, originar din Pakistan, domnul S, și vărul său primar, domnul A, cetățean pakistanez, care nu este cetățean al Uniunii, dar a fost prezent într-o țară a Uniunii cu o viză de studii.
- 5 Atât domnul S, născut în 1978, cât și domnul A, născut în 1986, s-au născut și au crescut în Pakistan. Domnul S s-a mutat în Marea Britanie împreună cu părinții săi în 1997, la vârsta de 19 de ani, și a devenit cetățean britanic prin naturalizare la 8 februarie 2013. Domnul S s-a mutat în Irlanda în ianuarie 2015. Ulterior, acesta a avut calitatea de salariat timp de câteva luni, iar din luna octombrie 2015 desfășoară o activitate independentă pe teritoriul acestui stat. După ce s-a stabilit în Irlanda, el s-a căsătorit cu o femeie care este cetățean pakistanez și care locuiește în Pakistan și în privința căreia a fost adresată ministrului o cerere de reîntregire a familiei. Domnul A afirmă că este vărul primar al domnului S și susține, de asemenea, că amândoi au crescut în aceeași locuință multifamilială din Peshawar până când domnul S s-a mutat în Marea Britanie. Domnul A ar fi avut pe atunci vârsta de 10 sau 11 ani. Domnul A este titular al unei diplome de studii superioare în economie care i-a fost conferită de o universitate din Pakistan. Se afirmă că domnul S i-a finanțat studiile în Pakistan, aspect ce nu este însă specificat și demonstrat. Aparent, în vederea continuării studiilor, domnul A a solicitat o viză de studii în Marea Britanie. În 2010, s-a deplasat în Marea Britanie cu o viză de studii de patru ani pentru a urma un curs de contabilitate și de administrare a afacerilor. Pe durata perioadei în care a studiat, se susține că a locuit timp de patru ani împreună cu domnul S, cu părinții domnului S și cu alți membri ai familiei acestuia. Se susține că a locuit într-o casă care era proprietatea fratelui domnului S, care este de asemenea cetățean britanic. Domnul S ar fi plătit chirie din veniturile sale acestui frate. Domnii S și A au încheiat împreună un contract de închiriere pentru un an cu acest frate la 11 februarie 2014, la aproximativ patru ani după ce domnul A s-a mutat în Anglia și cu mai puțin de un an înainte ca domnul S să se mute în Irlanda. Ulterior, viza domnului A pentru Regatul Unit a expirat în același an, la 28 decembrie 2014.
- 6 La 5 martie 2015, domnul A a intrat fără viză pe teritoriul statului (Irlanda), călătorind prin Irlanda de Nord. Domnul A s-a mutat la vărul său, domnul S, într-o locuință situată într-un oraș din regiunea Midlands a Irlandei. La 24 iunie 2015, domnul A a solicitat ministrului un permis de ședere în Uniune în calitate de membru de familie autorizat al domnului S. Domnul A a susținut că se afla în întreținerea domnului S, cetățean al unei alte țări a Uniunii, Marea Britanie, care își exercita dreptul la liberă circulație, și că era, în sensul Regulamentului irlandez

din 2006, atât un membru de familie, cât și un membru al gospodăriei domnului S în Marea Britanie, țara din Uniune din care venise. Ministrul intimat nu a fost de acord: domnul A nu era membru al gospodăriei domnului S. Ministrul a refuzat să acorde un permis de ședere. O primă decizie a fost emisă domnului A la 21 decembrie 2015. Motivele de refuz pot fi rezumate după cum urmează: **[OR. 6]**

1. nu au fost furnizate dovezi satisfăcătoare în sensul că domnul A era membru de familie al cetățeanului Uniunii, membru al gospodăriei sale sau că se afla în întreținerea acestuia în modul prevăzut de Regulamentul din 2006;
 2. cetățeanul Uniunii a obținut cetățenia Regatului Unit în luna februarie 2013 și, prin urmare, perioada în care domnul A a locuit împreună cu acesta în scopuri materiale este mai mică de doi ani. Această observație probabil este bazată pe jurisprudență și, în special, pe Hotărârea Moneke/Secretary of State for the Home Department [2011] UKUT 341, [2012] INLR 53, potrivit căreia ceea ce trebuie evaluat este modul de trai al cetățeanului Uniunii de când persoana respectivă a devenit cetățean al Uniunii, indiferent de locul unde a avut loc acest lucru;
 3. tatăl, fratele și sora cetățeanului Uniunii au locuit la aceeași adresă și, deși din documentație reieșea într-adevăr că domnul A și domnul S au avut o adresă comună, acest lucru nu era suficient pentru a demonstra că domnul A era membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii;
 4. extrasele de cont prezentate nu demonstrau dependența financiară a domnului A între anul 2010, data efectuării ultimului transfer direct de fonduri, și noiembrie 2014. Nu a fost furnizată o dovadă satisfăcătoare în sensul că cetățeanul Uniunii desfășura activități comerciale în mod activ pe teritoriul statului (Irlanda) și, prin urmare, că cetățeanul Uniunii își exercita drepturile conferite de dreptul Uniunii.
- 7 Ulterior acestei decizii, ministrului i-au fost furnizate documente suplimentare cu privire la sumele de bani, care evidențiază plățile prezentate mai sus, cuprinzând și o declarație a domnului A în care se susține că acesta și-a asigurat traiul din veniturile domnului S, astfel cum s-a menționat mai sus, în perioada în care domnul A a avut în mod legal calitatea de student în Marea Britanie în temeiul unei vize de studii. Decizia de reexaminare adoptată de ministru la 21 decembrie 2016, care este decizia atacată în prezenta procedură, arată că recurentul (domnul A) nu a dovedit că se afla în întreținerea domnului S în Regatul Unit și nu îndeplinea calitatea de membru al gospodăriei domnului S, întrucât, deși a făcut dovada că locuia la aceeași adresă cu cetățeanul Uniunii, domnul S, „nu a dovedit însă că cetățeanul Uniunii era de fapt capul de familie în gospodăria respectivă din Regatul Unit”. Această decizie i-a fost comunicată prin scrisoarea din 15 august 2016:

Ministrul a examinat documentele justificative prezentate în sprijinul cererii dumneavoastră de ședere pe teritoriul acestui stat (Irlanda) prin prisma drepturilor conferite de tratatele Uniunii. Vă informăm că ministrul a constatat că nu vă aflați în mod efectiv în întreținerea domnului S R S, cetățean al Uniunii. În ceea ce privește reședința dumneavoastră în Regatul Unit ați făcut dovada că ați locuit la aceeași adresă cu cetățeanul Uniunii, domnul S. Cu toate acestea, nu ați dovedit că cetățeanul Uniunii era în mod efectiv capul de familie în cadrul acestei gospodării din Regatul Unit.

- 8 Această scrisoare precizează de asemenea că domnul A nu a prezentat dovezi satisfăcătoare privind calitatea sa de membru de familie al cetățeanului Uniunii și a expus faptele de mai sus. Decizia ministrului prin care s-a refuzat acordarea unui permis de ședere domnului A a fost atacată la High Court atât de domnul S, cât și de domnul A. Cererea de control jurisdicțional s-a întemeiat pe declarațiile date sub jurământ de domnii S și A la 8 septembrie 2016. Din declarația dată sub jurământ de domnul S reiese că acesta a trăit în Marea Britanie timp de 15 ani înainte de a fi naturalizat în luna februarie 2013, că este căsătorit cu un cetățean pakistanez din februarie 2016 și că soția sa continuă să locuiască în Pakistan. El afirmă că s-a mutat în Irlanda în ianuarie 2015 pentru a ocupa un loc de muncă în sectorul IT, iar în declarația dată sub jurământ afirmă că, din octombrie 2015, a desfășurat o activitate independentă care avea ca obiect importul și vânzarea de accesorii pentru telefoane mobile, o activitate pe care o desfășura anterior de la reședința sa situată într-un oraș din regiunea Midlands a Irlandei. Această activitate este desfășurată în prezent, potrivit declarației date sub jurământ, dintr-un centru de depozitare situat într-o zonă industrială din Dublin. Domnul S declară că a oferit sprijin financiar vărului său primar, domnului A, și susține că acesta a depins de el în privința tuturor cheltuielilor de trai și a taxelor sale de școlarizare în timp ce locuiau sub același acoperiș în Londra între iulie 2010 și ianuarie 2015. [OR. 7]

El afirmă că „familia mea din Pakistan se aștepta ca eu să am grijă de vărul meu”. El afirmă că el, părinții săi, fratele său și sora sa au locuit împreună cu domnul A într-o casă care era deținută de unul dintre frații săi. Domnul S susține că mutarea sa în Irlanda s-a datorat „în mod specific ocupării unui loc de muncă” și că, din momentul în care domnul A a venit să locuiască împreună cu el în Irlanda, în martie 2015, domnul A se află „pe deplin și în totalitate în întreținerea” acestuia. În susținerea faptului că domnul A era un membru al „gospodăriei sale” în Marea Britanie, domnul S declară sub jurământ că nimeni altcineva, ci numai el era responsabil de îngrijirea și susținerea financiară a vărului său, că fratele său, care era proprietarul casei, petrecea de fapt mai mult timp în Pakistan decât la Londra și că părinții săi sunt în vârstă, iar tatăl său s-a pensionat. El susține că era singura persoană din gospodărie care lucra și singura persoană care plătea facturile pentru utilități în cadrul gospodăriei.

- 9 În declarația sa sub jurământ din 8 septembrie 2016, domnul A declară că nu are un loc de muncă. El prezintă copii ale chitanțelor aferente unui număr de șapte transferuri prin care domnul S i-a trimis bani în Pakistan, în perioada cuprinsă

între 3 februarie 2009, când domnul A avea aproximativ 22 de ani, și 13 mai 2010, când domnul A avea 24 de ani, valoarea totală a acestora ridicându-se la 4,675 GBP în cursul acestei perioade de cincisprezece luni. El susține că, în cea mai mare parte a celor patru ani petrecuți în Marea Britanie pentru a studia contabilitatea și administrarea afacerilor, nu a avut un cont bancar și că vărul său, domnul S, i-a plătit chiria, taxele de școlarizare și i-a oferit bani pentru cheltuielile generale de subzistență. Se susține că din cauza lipsei unui cont bancar nu există dovezi cu privire la vreun transfer de bani în perioada mai 2010-noiembrie 2014, o perioadă de 52 de luni. În luna noiembrie 2014, domnul A a deschis un cont la o instituție financiară britanică în care domnul S a efectuat patru transferuri, în valoare totală de 700 GBP, între 6 noiembrie 2014 și 13 ianuarie 2015, fiind prezentate copii ale extraselor de cont ale domnului A pentru această perioadă.

- 10 De esența cererii este faptul că, deoarece domnul S este cetățean al Uniunii din anul 2013, acesta are dreptul să se deplaseze din Marea Britanie în Irlanda, precum și că, din moment ce domnul A este vărul său în vârstă de 34 de ani, care nu are un loc de muncă și cu privire la care nu există dovezi că ar avea un loc de muncă în cadrul Uniunii și care a locuit împreună cu el în perioada respectivă ca membru a ceea ce se susține a fi gospodăria sa în calitate de cetățean al Uniunii, domnul A are dreptul să îl însoțească în Irlanda pe domnul S. Domnul A nu are calitatea de membru de familie, întrucât această calitate revine numai părinților și copiilor cu vârsta de până la 21 ani, cu anumite excepții. Astfel, se susține că domnul [A] este un membru de familie autorizat deoarece face parte din gospodăria declarată a domnului S.

Directiva

- 11 Potrivit directivei, obiectul său constă în stabilirea normelor în cadrul cărora poate fi exercitat dreptul la liberă circulație pe teritoriul statelor membre de către cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora. Directiva prevede la articolul 3:

(1) Prezenta directivă se aplică oricărui cetățean al Uniunii care se deplasează sau își are reședința într-un stat membru, altul decât cel al cărui resortisant este, precum și membrilor familiei sale, conform definiției de la articolul 2 punctul 2, care îl însoțesc sau i se alătură.

(2) Fără a aduce atingere vreunui drept individual de liberă circulație și ședere pe care persoanele în cauză îl pot avea în nume propriu, statul membru gazdă facilitează, în conformitate cu legislația sa internă, intrarea și șederea următoarelor persoane:

(a) orice alți membri de familie, indiferent de cetățenia lor, care nu se încadrează în definiția de la articolul 2 punctul 2 și care, în țara din care au venit, se află în întreținerea sau sunt membri ai gospodăriei cetățeanului Uniunii care beneficiază de dreptul de ședere cu titlu principal sau dacă din motive grave de sănătate este necesară în mod imperativ îngrijirea personală a membrului familiei de către cetățeanul Uniunii;

(b) partenerul cu care cetățeanul Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător.

Statul membru gazdă întreprinde o examinare amănunțită a situației personale și justifică refuzul acordării dreptului de intrare sau ședere acestor persoane. **[OR. 8]**

12 Articolul 2 prevede:

În sensul prezentei directive:

1. prin „cetățean al Uniunii” se înțelege orice persoană având cetățenia unui stat membru;

2. prin „membru de familie” se înțelege:

(a) soțul;

(b) partenerul cu care cetățeanul Uniunii a contractat un parteneriat înregistrat, în temeiul legislației unui stat membru, dacă, potrivit legislației statului membru gazdă, parteneriatele înregistrate sunt considerate drept echivalente căsătoriei și în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația relevantă a statului membru gazdă;

(c) descendenții direcți în vârstă de cel mult 21 de ani sau care se află în întreținerea sa, precum și descendenții direcți ai soțului sau ai partenerului, conform definiției de la litera (b);

(d) ascendenții direcți care se află în întreținere și cei ai soțului sau ai partenerului, conform definiției de la litera (b);

3. prin „stat membru gazdă” se înțelege statul membru în care se deplasează un cetățean al Uniunii în scopul de a-și exercita dreptul la liberă circulație și ședere.

13 Este vorba despre libertatea de circulație a persoanelor în calitate de cetățeni ai Uniunii. În cauza C-83/11, Secretary of State for the Home Department/Rahman, s-a subliniat că directiva nu obligă statele membre să admită orice cerere de intrare sau de ședere formulată de persoane care demonstrează că sunt membri de familie aflați „în întreținere”. Directiva stabilește cadrul în care trebuie luată în considerare șederea permanentă pe teritoriul unui stat membru a cetățenilor Uniunii și a membrilor familiilor acestora. Aceasta reiese din considerentul [1], și anume că dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre este un „drept fundamental și individual” al fiecărui cetățean al Uniunii, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate. În cadrul directivei, libera circulație este descrisă ca reprezentând „una dintre libertățile fundamentale ale pieței interne”, un spațiu „fără frontiere interne”. Considerentul (5) al directivei prevede că exercitarea corectă a dreptului la liberă circulație și ședere pe teritoriul

celorlalte state membre presupune ca acest drept să fie acordat și membrilor familiilor acestora, indiferent de cetățenie.

Pentru a se putea exercita în condiții obiective de libertate și demnitate, dreptul tuturor cetățenilor Uniunii la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre ar trebui să fie acordat și membrilor familiilor acestora, indiferent de cetățenie.

- 14 Potrivit considerentului (8), unul dintre obiectivele directivei constă în „[facilitarea] liberei circulații a membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru”. Considerentul (10) subliniază necesitatea de a reconcilia o serie de interese concurente, inclusiv faptul că nu este de dorit ca persoanele care își exercită dreptul de ședere să devină „o sarcină excesivă pentru sistemul de asistență socială din statul membru gazdă”. În acest sens, poate prezenta importanță faptul că domnul S obține venituri pe teritoriul acestui stat (Irlanda) ca lucrător independent. Domnul A nu are drept de muncă, neavând niciun statut care să îi permită obținerea unui loc de muncă. Acesta depinde de soluția pronunțată în cadrul prezentului recurs. Considerentul (17), după ce precizează că acordarea dreptului de ședere permanentă cetățenilor Uniunii care au ales să se stabilească pe termen lung într-un stat membru gazdă „ar întări sentimentul cetățeniei Uniunii și este un element cheie în promovarea coeziunii sociale”, stabilește că un drept de ședere permanentă trebuie prevăzut pentru toți cetățenii Uniunii și pentru membrii familiei acestora în condițiile prevăzute de directivă.
- 15 Directiva abordează în mod diferit membrii de familie în raport cu membrii familiei extinse. Membrilor de familie care se încadrează în definiția care figurează la articolul 2 punctul 2 din directivă li se recunoaște dreptul de intrare și de ședere în statul membru gazdă al cetățeanului Uniunii, în măsura în care sunt îndeplinite anumite condiții. Membrul de familie este definit în mod clar ca fiind soțul, partenerul civil, descendentul [OR. 9] direct în vârstă de cel mult 21 de ani sau care se află în întreținerea sa ori descendenții direcți ai soțului sau ai partenerului, precum și ascendenții direcți care se află în întreținerea cetățeanului Uniunii și cei ai soțului sau ai partenerului, adică mama sau tatăl aflați în întreținere. Domnul A nu este o rudă de gradul întâi. El are doi bunici comuni cu domnul S. Prin urmare, domnul A face parte din categoria membrilor de familie autorizați care nu se încadrează în definiția noțiunii de membru de familie de la articolul 2 din directivă și a căror intrare și ședere în statul membru gazdă trebuie să fie facilitată, dar care nu pot fi considerați ca având drept de intrare sau de ședere.
- 16 Prin urmare, articolul 3 alineatul (2) din directivă reprezintă elementul central în contextul prezentei trimiteri. Nici domnul A, nici domnul S nu afirmă, unul în privința celuilalt, că sunt membri de familie în sensul articolului 2 din directivă. Este cert că, în cazul în care domnul A are vreun drept care trebuie luat în considerare în temeiul directivei, un astfel de drept intervine în situația în care el poate fi considerat în mod valabil un membru de familie care se afla în întreținerea cetățeanului Uniunii, și anume domnul S, sau un membru al gospodăriei acestuia.

- 17 Directiva a fost transpusă în acest stat (Irlanda) prin Regulamentul din 2006 care, la fel ca directiva, face distincția între „membru recunoscut” și categoria relevantă în prezenta cauză, „membru de familie autorizat”. Definiția unui membru de familie autorizat prevăzută la articolul 2 alineatul 1 din Regulamentul din 2006 este următoarea:

„membru de familie autorizat”, în raport cu un cetățean al Uniunii, înseamnă orice membru de familie, indiferent de cetățenia sa, care nu este membru recunoscut al familiei cetățeanului Uniunii și care, în țara sa de origine, la reședința obișnuită sau la reședința anterioară

- (a) se află în întreținerea cetățeanului Uniunii,
 - (b) este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii,
 - (c) din motive grave de sănătate este necesară în mod imperativ îngrijirea personală a membrului familiei de către cetățeanul Uniunii sau
 - (d) este partenerul cu care cetățeanul Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător.
- 18 Nu există nicio susținere potrivit căreia Regulamentul din 2006 nu transpune directiva. Singura modificare constă în faptul că membrul de familie este denumit „membru recunoscut”, în timp ce „membrul de familie autorizat” este definit și denumit astfel. Diferența ține de nomenclatură, iar nu de substanța juridică. Domnul A nu este copilul domnului S. În plus, domnul A nu se află în întreținerea acestuia. În plus, domnul A nu suferă de probleme grave de sănătate ca persoană cu vârsta de peste 21 de ani. Domnul A a susținut că este un membru de familie autorizat al vărului său primar întrucât se află în întreținerea acestuia, însă această susținere a fost respinsă și nu a fost admisă introducerea unei căi de atac cu privire la acest aspect. Aspectul legat de întreținere nu este invocat în prezenta trimitere. Singura problemă rămasă este dacă domnul A a migrat din Marea Britanie în Irlanda împreună cu domnul S și a făcut acest lucru deoarece domnul A este membru al gospodăriei domnului S, cetățean al Uniunii în Marea Britanie. Domnul [A] susține, în aceste condiții, că are dreptul să se prevaleze de articolul 5 din Regulamentul din 2006 și, prin urmare, că are dreptul de a intra în acest stat (Irlanda) și de a solicita un permis de ședere.

Controlul jurisdicțional al refuzului ministrului de a acorda drept de ședere

- 19 Instanța competentă să exercite controlul jurisdicțional asupra deciziei ministrului este High Court (Înalta Curte). Procedura a fost inițiată în septembrie 2016. Hotărârea [2018] IEHC 458 a High Court a fost pronunțată la 25 iulie 2018. High Court a respins cererea de control jurisdicțional al deciziei ministrului. High Court a statuat că legea a fost aplicată în mod corect de ministru, iar constatările de fapt s-au încadrat în limitele rațiunii și rezonabilității și s-au întemeiat pe o analiză a documentelor prezentate de domnii S și A. În procedura din fața High Court,

judecătorul Keane a respins argumentul domnului A potrivit căruia acesta se afla în întreținerea domnului S. High Court a reținut că aranjamentul din Marea Britanie nu permitea ca domnul A să fie considerat membru al gospodăriei domnului S. [OR. 10]

- 20 Domnii S și A au formulat apel la Court of Appeal (Curtea de Apel), care s-a pronunțat la 19 decembrie 2019 prin Hotărârea [2019] IECA 330. Court of Appeal a respins de asemenea acțiunea. În ceea ce privește noțiunea de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii, judecătorul Baker nu a considerat că membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii și, prin urmare, căruia ar trebui i se faciliteze deplasarea într-un alt stat membru al Uniunii împreună cu respectivul cetățean al Uniunii este o formulă care poate fi definită. Comentariile sale sunt descriptive și merită menționate în acest context, fiind utile în scopul trimiterii preliminare:

67. Cu toate acestea, în opinia noastră, pentru motivele enunțate în continuare, principiul nu este respectat în sine prin identificarea, eventual formală, a unui „cap de familie”, ci mai degrabă prin verificarea aspectului dacă aranjamentele de coabitare sau conviețuire sunt mai mult decât aspecte care țin pur și simplu de conveniență și dacă membrul de familie, care nu este cetățean al Uniunii, face parte dintr-o unitate coezivă, pe termen lung, coerentă și unică, care ar putea fi calificată în general drept „gospodărie”. Având în vedere cele de mai sus, considerăm că regimul de conviețuire nu trebuie analizat dintr-o perspectivă îngustă, cu referire la un singur moment, ci trebuie să țină seama mai degrabă de durabilitatea coabitării, precum și de intențiile viitoare care pot fi prezumate în mod obiectiv în ceea ce privește existența în continuare a gospodăriei.

68. Poate fi mai util să se ia în considerare noțiunea de gospodărie prin referire la ceea ce nu intră în sfera sa de incidență. Persoanele care locuiesc sub același acoperiș nu sunt neapărat membri ai aceleiași gospodării, ci pot fi ceea ce numim în mod colocvial colocatari. Elementul de partajare care este necesar într-o gospodărie poate fi întrunit prin faptul că persoanele care trăiesc împreună pot conveni asupra unei repartizări a sarcinilor casnice și asupra unei contribuții proporționale la cheltuielile gospodăriei. Cu toate acestea, întrucât, în sensul Directivei privind cetățenii, trebuie să ne concentrăm asupra regimului de trai al cetățeanului Uniunii, membrii gospodăriei cetățeanului Uniunii trebuie să fie, în fapt, persoane care se află, într-un fel sau altul, în centrul vieții sale de familie, făcând parte integrantă din nucleul vieții de familie a cetățeanului Uniunii, și să continue să joace acest rol în viitorul previzibil sau în viitorul previzibil în mod rezonabil. Caracteristica definitorie este aceea că membrii grupului intenționează să mențină regimul de conviețuire pe o perioadă nedeterminată, că legătura a devenit norma, ea este considerată ca fiind permanentă și face parte din structura vieții personale a fiecăruia dintre ei.

69. Astfel, nu este vorba despre a verifica cu cine ar alege să locuiască cetățeanul Uniunii, ci mai degrabă cu cine se așteaptă să i se permită sau să i se faciliteze să locuiască pentru ca unitatea sa familială să continue să existe, în condițiile în care lipsa persoanei respective în cadrul unității familiale constituie un factor material care l-ar putea împiedica pe cetățeanul Uniunii să opteze pentru exercitarea dreptului la liberă circulație sau să fie în măsură să îl exercite. Acest al doilea element reflectă în mod corect, în opinia noastră, principiul fundamental a cărui protecție este urmărită prin directiva privind cetățenia.

70. Poate fi periculos să oferim un exemplu, iar noi facem acest lucru doar cu titlu ilustrativ. Un membru de familie care a locuit în aceeași casă cu un cetățean al Uniunii timp de mai mulți ani înainte de exercitarea dreptului la liberă circulație ar fi putut deveni membru al familiei cu care a dezvoltat un grad de apropiere emoțională, astfel încât persoana respectivă să facă parte integrantă din viața de familie a cetățeanului Uniunii. Persoana respectivă ar putea fi membru al unei gospodării deoarece regimul de conviețuire prezintă factori de legătură care, într-un caz individual, ar putea fi denumiți „gospodărie”. În cazul în care dreptul la liberă circulație al unui cetățean al Uniunii în cadrul grupului este susceptibil de a fi afectat de acest regim de conviețuire, fie din motive de obligație morală față de ceilalți membri ai grupului, fie din motive de altă natură, trebuie să fie avute în vedere drepturile prevăzute de directiva privind cetățenia.

71. Declarația domnului S potrivit căreia „familia mea din Pakistan se aștepta ca eu să am grijă de vărul meu” sugerează factori la celălalt capăt al spectrului având în vedere faptul că domnul S invocă [OR. 11] o obligație de a pune la dispoziția vărului său mijloacele necesare care să îi permită să studieze și să își obțină propriile resurse pentru a avea un trai independent sau să îl ajute să „se pună pe picioare”. Aceasta nu susține argumentul potrivit căruia prezența continuă a domnului A sub acoperișul vărului său primar era esențială pentru exercitarea dreptului la liberă circulație și că această obligație de a oferi ajutor, astfel cum a fost percepută, înseamnă că domnul S a fost împiedicat să își exercite dreptul la liberă circulație în calitate de cetățean al Uniunii.

72. Desigur, considerentul (6) al directivei privind cetățenia prevede scopul menținerii unității familiei, dar aceasta deoarece o abordare adecvată a liberei circulații necesită un sprijin pentru persoana care dorește să își exercite drepturile de liberă circulație, astfel încât să se păstreze unitatea familială. Obiectivul nu este de a menține familiile împreună, ci mai degrabă de a permite unui cetățean al Uniunii să obțină pentru familia sa drept de intrare și de ședere în statul membru gazdă în scopul menținerii vieții de familie a cetățeanului Uniunii. Diferența ar putea părea subtilă atunci când este analizată în mod abstract, dar, într-un caz concret, gradul de interconectare și identificarea a ceea ce am putea numi „nucleu familial” reprezintă adesea un exercițiu mai puțin dificil.

73. Utilizarea colocvială a termenului „cap de familie” ar putea părea, în limbajul modern, oarecum nefericită, neclară sau chiar incorectă din punct de vedere politic, iar judecătorul Keane a admis în mod corect, în opinia noastră, că capul de familie ar putea să nu fie întotdeauna o singură persoană și, bineînțeles, nu trebuie să fie membrul de sex masculin sau chiar membrul gospodăriei care, din motive de personalitate sau de altă natură, stabilește regulile conviețuirii zilnice. În opinia noastră, abordarea corectă constă în examinarea legăturilor de familie esențiale ale cetățeanului Uniunii și a modului în care aceste legături esențiale pot fi înțelese și susținute în mod corespunzător pentru a permite libera circulație și stabilirea cetățeanului Uniunii în statul membru gazdă. În aceste condiții, trebuie să existe cel puțin o intenție sau o percepție în sensul că membrii de familie autorizați ar continua să locuiască sub același acoperiș în statul membru gazdă nu numai din motive de conveniență, ci și din motive ce țin de legătura emoțională și socială, de afecțiune sau de comuniune.

- 21 Supreme Court poate autoriza formularea unui recurs împotriva hotărârii Court of Appeal în cazul în care, în interesul justiției, se impune introducerea unei alte căi de atac sau în cazul în care există o problemă de drept de interes general. La 20 iulie 2020, prin Hotărârea [2020] IESCDET 89, a fost autorizată introducerea recursului în ceea ce privește aspectul legat de calitatea de membru al unei gospodării. Recursul a fost examinat la 5 noiembrie 2020, iar hotărârea și decizia de trimitere au fost pronunțate la data menționată mai sus. Aspectele care fac obiectul recursului constau în modul de formulare a reglementării Uniunii în alte limbi, „adevărată semnificație care trebuie dată termenului «membru al gospodăriei» în directivă și în regulamentul care utilizează acest termen”.

Rezumatul argumentelor părților

- 22 Pe scurt, o mare parte din argumentele formulate de domnii A și S, precum și de ministru, în răspunsurile lor, s-au axat pe modul de redactare a directivei, pe considerentele reglementării și pe analiza sensului noțiunii esențiale de membru al unei gospodării, efectuată de Court of Appeal. Din moment ce aceasta este citată integral mai sus, nu este necesar să le repetăm. Domnii S și A arată că nivelul de asistență financiară în combinație cu împărțirea aceluiași acoperiș face ca domnul A să fie un membru al gospodăriei domnului S, cetățean al Uniunii care s-a mutat în Irlanda. Un accent deosebit este pus pe perioada copilăriei petrecute împreună, perioadă care s-a încheiat când domnul A era în vârstă de 10 sau de 11 ani, precum și pe afirmarea continuă a legăturilor de familie în temeiul cărora domnul S l-a ajutat pe domnul A la sosirea sa în Marea Britanie din Pakistan, ca urmare a dorinței sale de a-și continua studiile. Este invocat un ansamblu de factori pentru considerarea regimului de trai în comun drept o situație permanentă de apartenență nu doar la o gospodărie, statut care se aplică multor persoane care împart o locuință pentru un anumit scop precum studiile ori munca sau din necesități economice ori din motive de conveniență, care l-ar împiedica pe domnul S să se mute din Marea Britanie în Irlanda fără a fi însoțit de domnul A. Ministrul,

pe de altă parte, a respins [OR. 12] cererea întrucât nu s-a demonstrat că domnul [S] este capul de familie în cadrul gospodăriei în care locuiește domnul [A], iar această abordare este considerată a fi greșită.

- 23 În condițiile în care domnii A și S nu se află într-o relație afectivă, în sensul unei relații fizice durabile, se susține, în numele lor, că nu există o analogie adecvată cu ceea ce poate fi numit parteneriat, în care doi bărbați reprezintă un cuplu. De asemenea, se susține că din interpretarea directivei nu se poate deduce în mod rezonabil faptul că, în temeiul acestei directive, o persoană este un membru de familie în virtutea calității sale de părinte al unui copil până când acesta împlinește vârsta de 21 de ani, cu excepția situației în care și după această vârstă continuă să se afle în întreținerea sa. Astfel, scopul directivei nu este acela de a trasa o linie de demarcație, ci mai degrabă de a descrie în sens larg o situație caracterizată de flexibilitate. Astfel, se susține că nu prezintă relevanță faptul că domnul A are 34 de ani și nici acela că este de așteptat ca acesta să se căsătorească și să se mute sau să își găsească un loc de muncă remunerat.
- 24 În ceea ce privește statul (Irlanda), se afirmă că trebuie făcută o analogie adecvată între membrul de familie și membrul de familie autorizat. În continuare se susține că nu ar avea sens să se dea o definiție atât de amănunțită noțiunii de membru de familie, în sensul de părinte, soț sau copil, care încetează să aibă această calitate la împlinirea vârstei de 21 ani, cu excepția situației în care continuă să se afle în întreținere, ori să se stabilească faptul că relația trebuie să fie atestată corespunzător, în cazul în care verii de vârstă mijlocie ar putea susține, în virtutea faptului că cetățeanul Uniunii a acordat într-o anumită măsură ajutor vărului său și că au utilizat în comun locuința, că vărul care a beneficiat de ajutor este membru al gospodăriei celui alt văr. Această concluzie se impune mai ales atunci când scopul acestui aranjament îl reprezintă în întregime studiile efectuate pe baza unei vize de studii, un aranjament eminent provizoriu, iar studiile vizează obținerea unei diplome de studii avansate în urma parcurgerii unui curs universitar care are în mod necesar o durată limitată. În ceea ce privește statul (Irlanda), argumentul este că utilizarea în comun a locuinței are loc pe o durată limitată, că viza are o valabilitate limitată, că un curs universitar se termină și, odată cu acesta, încetează și ajutorul acordat unei persoane care ar putea încerca să își dezvolte cunoștințele. Pentru toate aceste motive, statul (Irlanda) susține că în nicio interpretare admisibilă a directivei domnul A nu este membru al gospodăriei domnului S. Statul (Irlanda) susține că domnul A a sosit în Irlanda abia după expirarea vizei sale pentru Marea Britanie, iar nu datorită unui anumit tip de interdependență care i-ar permite să fie considerat membru al gospodăriei domnului S.

Justificarea trimiterii preliminare

- 25 Stabilirea calității de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii ar putea depinde de faptul dacă persoana respectivă este persoana principală sau capul de familie din cadrul gospodăriei. Deși acesta este un termen învechit, el poate prezenta totuși o anumită utilitate pentru a distinge relațiile de familie care intră în

domeniul de aplicare al directivei și cele care nu intră în domeniul de aplicare al acesteia. Problema o constituie criteriile. Simplul fapt că verii sunt apropiați, astfel cum sunt mulți veri din punct de vedere afectiv și prin prisma timpului petrecut împreună în perioada copilăriei, înseamnă în mod neapărat că, în cazul în care unul dintre veri este cetățean al Uniunii, ceilalți sunt membri ai gospodăriei acestui cetățean? În Irlanda, la nivelul generațiilor mai în vârstă, respectiv cele cu vârsta de peste 50 de ani, este un lucru obișnuit să existe douăzeci sau chiar treizeci de veri primari. În cazul în care există mai multe căsătorii, numărul respectiv poate fi la fel de mare pentru culturile care sprijină aceste obiceiuri.

- 26 Se poate observa că noțiunea de membri de familie din cadrul directivei se axează pe familia nucleară, respectiv doi părinți și copiii acestora. Copiii cresc și este posibil să prezinte importanță faptul că la vârsta de 21 ani, cu excepția cazului în care se află în continuare în întreținere, poate din cauza problemelor de sănătate sau ca urmare a continuării studiilor, finanțate în mare măsură de părinți, calitatea de copil încetează. În acest caz, copiii nu se deplasează de drept împreună cu părinții lor. Care este situația verilor de vârstă medie? Ar putea fi relevant să se stabilească dacă aceștia ar putea constitui membri de familie autorizați atunci când ambii sunt sănătoși și capabili să muncească? Noțiunile de membri de familie și de membri de familie autorizați ar trebui probabil să fie considerate ca făcând parte dintr-un ansamblu normativ, iar nu ca fiind noțiuni izolate.
- 27 Referirea la alte limbi poate fi utilă sau nu, deoarece o traducere literală este posibilă, dar nuanța în limba respectivă se poate pierde. Prezenta directivă ilustrează acest lucru. Sintagma care se referă la faptul că o persoană este membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii este redactată după cum urmează: în limba germană este „oder der mit ihm im Herkunftsland in hauslicher Gemeinschaft gelebt hat” care se traduce literal prin: sau care locuiește cu el în aceeași casă [OR. 13] în țara lor de origine; în limba greacă este „ή ζει υπό τη στέγη του στη χώρα προέλευσης” care se traduce literal prin: sau locuiește sub acoperișul său în țara sa de origine; în limba franceză, poate cea mai elocventă versiune, este „si, dans le pays de provenance, il est à charge ou fait partie du ménage du citoyen de l'Union bénéficiaire du droit de séjour à titre principal”, statuându-se că dreptul rezultă din relația de dependență sau în virtutea calității de membru al gospodăriei; în limba italiană este „se è a carico o convive”, expresie care, în traducere literală, înseamnă doar persoane care locuiesc împreună; iar în spaniolă este „o viva con el ciudadano de la Union beneficiario del derecho de residencia con caracter principal”, care se traduce literal prin: locuiește cu cetățeanul Uniunii beneficiar al dreptului principal de ședere.
- 28 Este posibil ca termenului de gospodărie să nu îi poată fi atribuită o definiție precisă. Însă este o noțiune aplicabilă la nivelul Uniunii care necesită clarificare. Poate că cea mai bună modalitate pentru a realiza acest lucru ar fi stabilirea unui set de criterii a căror existență poate permite instanțelor naționale să ajungă la o interpretare uniformă. Un criteriu important îl constituie timpul. Durata timpului petrecut în gospodăria cetățeanului Uniunii este importantă. Aceasta poate indica o integrare tranzitorie sau constantă în gospodăria cetățeanului Uniunii. Este însă

necesar ca locuința să fie utilizată în comun cu o persoană principală sau un cap de familie, cetățean al Uniunii, iar nu cu simpli prieteni sau frați ori surori? Fiecare persoană care utilizează o locuință în comun cu o altă persoană poate fi considerată membru al gospodăriei celeilalte persoane, în cazul în care una dintre acestea are calitatea de cetățean al Uniunii? Prin urmare, un alt criteriu important poate fi scopul. În cazul în care un văr vine într-o gospodărie cu un scop, astfel cum se întâmplă foarte adesea în Irlanda, de exemplu pentru a studia la o universitate sau pentru a ajuta la creșterea copiilor o perioadă, relația respectivă nu este stabilă, ci depinde de factori externi, printre care durata cursului sau momentul când copilul este pregătit să meargă la școală. Un alt criteriu poate fi intenția. Există un scop permanent pentru care cetățeanul Uniunii acceptă în gospodăria sa un cetățean din afara Uniunii ca membru al gospodăriei sau există un motiv tranzitoriu ori legat de îndeplinirea unei activități specifice pentru care cetățeanul din afara Uniunii se află în gospodăria respectivă? Relația dintre cei care împart locuința, indiferent că este vorba despre veri, despre prieteni sau despre colegi de muncă, ar putea constitui un alt criteriu important. Cine deține poziția dominantă, cetățeanul Uniunii sau cetățeanul din afara Uniunii? În împrejurările din speță, prin poziție dominantă s-ar putea înțelege autoritatea de a-l accepta pe cetățeanul din afara Uniunii în gospodăria cetățeanului Uniunii. Cetățeanul Uniunii ar putea solicita cetățeanului din afara Uniunii să părăsească gospodăria? Pe de altă parte, este acesta un aranjament de utilizare în comun a unei case sau a unui apartament, la care se angajează multe persoane timp de mulți ani deoarece ambele părți îl consideră convenabil, dar aceasta înseamnă că fiecare persoană care utilizează în comun locuința este un membru al gospodăriei celeilalte persoane și în ce temei? În final, întrucât obiectivul directivei este de a facilita libera circulație, se sugerează ca un posibil criteriu stabilirea modului în care ar putea constitui un impediment faptul că domnul A nu îl însoțește pe domnul S, în calitate de cetățean al Uniunii, în situația în care acesta se mută din Marea Britanie în Irlanda? În cazul în care se invocă un astfel de impediment, la baza acestuia se află o relație sexuală, care poate se bazează pe alt aspect juridic, constând într-o „relație durabilă, atestată corespunzător”, echivalentă unei relații maritale și deci lipsită de relevanță în speță, sau acesta este invocat în virtutea unor legături afective (cât de dificil sunt acestea de rupt?) sau pentru că un aranjament este convenabil, iar în această situație, din ce motiv și pentru ce perioadă?

Întrebările adresate

- 29 În consecință, Supreme Court adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare:

[*omissis*] [Reiterarea întrebărilor enunțate mai sus]

[*omissis*] [OR. 14] [*omissis*]